

(દોહા)

શ્રીગુરુ ચરન સરોજ રજ, નિજ મનુ મુકુર સુધારિ,
બરનઉં રઘુબર બિમલ જસુ, જો દાયકુ ફલ ચારિ.

બુદ્ધિહીન તનુ જાનિકે, સુમિરોં પવન-કુમાર,
બલ બુદ્ધિ બિદ્યા દેહું મોહિં, હરહુ કલેશ બિકાર.

(ચોપાઈ)

જય હનુમાન ! જ્ઞાન ગુન સાગર, જય કપીશ ! તિહું લોક ઉજાગર.
રામદૂત અતુલિત બલ ધામા, અંજનીપુત્ર પવનસુત નામા.
મહાવીર વિક્રમબજરંગી, કુમતિ નિવાર સુમતિ કે સંગી.
કંચન બરન બિરાજ સુવેસા, કાનન કુણ્ડલ કુંચિત કેશા.

હાથ વજ્ર ઔર ધ્વજા બિરાજૈ, કાંધે મૂંજ જનેઊ સાજૈ.
શંકર, સુવન કેસરી નંદન, તેજ પ્રતાપ મહા જગ વંદન.
વિદ્યાવાન ગુણી અતિ ચાતુર, રામકાજ કરિબે કો આતુર.
પ્રભુ ચરિત્ર સુનિબે કો રસિયા, રામલક્ષ્મણ સીતા મન બસિયા.

સૂક્ષ્મરૂપ ધરિ સિયહિં દિખાવા, વિકટ રૂપ ધરિ લંક જલાવા.
ભીમરૂપ ધરિ અસુર સંહારે, શ્રી રામચંદ્ર કે કાજ સંવારે.
લાય સંજીવન લક્ષ્મણ જિવાયે, શ્રી રઘુવીર હરણિ ઉર લાયે.
રઘુપતિ કીન્હી બહુત બડાઈ, તુમ મમ પ્રિય ભરતહિ સમભાઈ.

સહસ્ર બદન તુમ્હારો જસ ગાવૈં, અસ કહિ શ્રી પતિ કંઠ લગાવૈં.
સનકાદિક બ્રહ્માદિ મુનીસા, નારદ શારદ સહિત અહીસા.
યમકુબેર દિગ્પાલ જહાં તે, કવિ કોવિદ કહિ સકૈં કહાં તે.
તુમઉપકાર સુગ્રીવ હિં કીન્હા, રામમિલાય રાજપદ દીન્હા.

તુમ્હારો મંત્ર વિભીષણ માના, લંકેશ્વર ભયે સબ જગ જાના.
જુગ સહસ્ર યોજન પર ભાનૂ, લીલ્યો તાહિ મધુર ફલ જાનું.
પ્રભુ મુદ્રિકા મેલી મુખ માહીં, જલધિ લાંધિ ગયે અચરજ નાહીં.
દુર્ગમકાજ જગત કે જે તે, સુગમઅનુગ્રહ તુમ્હારે તેતે.

રામદુઆરે તુમરખવારે, હોત ન આજ્ઞા બિનુ પેસારે.
સબ સુખ લહે તુમ્હારી શરના, તુમરક્ષક કાહુ કો ડરના.
આપન તેજ સમ્હારો આપે, તીનોં લોક હાંક તે કાંપે.
ભૂત પિશાય નિકટ નહિ આવે, મહાવીર જબ નામસુનાવે.

નાસૈ રોગ હરૈ સબ પીરા, જપત નિરંતર હનુમંત બીરા.
સંકટ સે હનુમાન છુડાવે, મન-કર્મ-વચન ધ્યાન જો લાવે.
સબ પર રામતપસ્વી રાજા, તિન કે કાજ સકલ તુમસાજા.
ઔર મનોરથ જો કોઈ લાવે, સોઈ અમિત જીવન ફલ પાવે.

ચારોં જુગ પરતાપ તુમ્હારા, હૈ પ્રસિદ્ધ જગત ઉજિયારા.
સાધુ સંત કે તુમરખવારે, અસુર નિકંદન રામદુલારે.
અષ્ટ સિદ્ધિ નવ નિધિ કે દાતા, અસ વર દીન જાનકી માતા.
રામરસાયન તુમ્હારે પાસા, સદા રહો તુમ રઘુપતિ કે દાસા.

તુમ્હારો ભજન રામકો પાવે, જનમ જનમકે દુઃખ બિસરાવે.
અંતકાલ રઘુવરપુર જાઈ, જહાં જન્મ હરિ-ભક્ત કહાઈ.
ઔર દેવતા ચિત્ત ન ધરઈ, હનુમંત સેઈ સર્વ સુખ કરઈ.
સંકટ કટૈ મિટૈ સબ પીરા, જો સુમિરૈ હનુમંત બલબીરા.

જય જય જય હનુમાન ગોસાઈ, કૃપા કરહુ ગુરુ દેવ કી નાઈ.
જો સત બાર પાઠ કરે કોઈ, છુટહિ બંદિ મહા સુખ હોઈ.
જો યહ પઢે હનુમાન ચાલીસા, હોય સિદ્ધિ સાખી ગૌરીશા.
તુલસીદાસ સદા હરિ ચેરા, કીજૈ નાથ હૃદય મહું ડેરા.

(દોહા)

પવનતનય સંકટ હરન, મંગલ મૂરતિ રૂપ;
રાખ લખન સીતા સહિત, હૃદય બસહુ સૂર ભૂપ.

(ઈતિ શ્રી હનુમાન ચાલીસા સંપૂર્ણ)